

„VRTČEVA“ PRILOGA.

Hrepenenje po domovini.

Le enkrat še v življenji svojem
Bi domovino videl rád,
Kjer ród premili mi stanuje,
Kakó bi srečen bil takrát!

Le enkrat še v življenji svojem
Bi zvon domači slišal rád,
Ki me k molitvi — v šolo vabil,
Kakó bi srečen bil takrát!

Le enkrat še v življenji svojem
Bi hišo rojstno videl rád,
Kjer sem v mladosti radost vžival,
Kakó bi srečen bil takrát!

Le enkrat še v življenji svojem
Bi cvet domači trgal rád,
Po dolu, gorah se sprehajal,
Kakó bi srečen bil takrát!

Le enkrat še v življenji svojem
Bi v kraj presveti stopil rád,
Kjer sem imé dobil premilo,
Kakó bi srečen bil takrát!

Le enkrat še v življenji svojem,
Bi ptičke zrl domače rád,
Ljubó jih čul kot nekđaj péti,
Kakó bi srečen bil takrát!

Le enkrat še v življenji svojem
Prijatelje bi videl rád,
In mater ljubo in očeta,
Kakó bi srečen bil takrát!

Le enkrat še v življenji svojem
Savinja, videl bi te rád,
Saj s tabo sem nekđaj igral se,
Kakó bi srečen bil takrát!

Le enkrat še v življenji svojem
Bi dom očetov videl rád,
Presveti kraj, Savinjo bistro,
Kakó bi srečen bil takrát!

Fr. Savinjski.

—*—

Dunaj 1683. leta.

12. dan septembra 1883. l. je praznovala stolica našega cesarstva, a ž njo tudi vse naše cesarstvo znamenito dvestoletnico. Rečenega dne pred 200 leti se je zdrobila turška moč in polumesec je začel bledéti pred obzidjem Dunajskega mesta. Sv. križ je slavno zmagal Turško moč in slavo.

Bilo je meseca maja 1453. l. Turška vojska je prihrula pred Carigrad in pričela oblegati mesto. V istem času je vladal turško cesarstvo Muhamed II. Brez prestanka so gromeli topovi nad ubogo, stiskano mesto celih deset dni. Turki so delali rôve, da bi razrušili močno mestno obzidje, a Grki so vse